

РЕШЕНИЕ

№ 24486

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5239** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.197 ал.5 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „МЕГАИНВЕСТ - ХОЛД" ЕООД с адрес за кореспонденция [населено място], район Л., [улица] ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ц. С. Ц., съдебен адрес в [населено място] 1000, [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. Ф. Р. Р. - член на САК срещу Решение № 68 / 01.03.2024г, издадено от директора на ТД на НАП В. ,с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С210019-022-0094025/18.12.2023г., издадено от Е. Г. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП В., офис С.. Посочва се в жалбата ,че горепосоченото постановление за налагане на обезпечителни мерки е било обжалвано пред Директора на ТД на НАП В. , но същият не се е произнесъл по оспорването в законоустановения за това срок , поради което считат че е формиран мълчалив отказ ,горестоящия орган да се произнесе по законосъобразността на оспореното постановление на публичния изпълнител,поради което обжалват същото в хипотезата на чл.197 ал.2 изр.последно от ДОПК .При подробно изложена фактическа обстановка ,в жалбата относно наложения заповест на банковата сметка на дружеството по ЗЗД „ Дълбок път 2019“ се прави извод ,че средствата по тази сметка са изцяло собственост на „МЕГАИНВЕСТ - ХОЛД" ЕООД , който е съдружник в първото дружество,създадено по ЗЗД за изпълнение на конкретна дейност.Счита ,че презумпцията на закона ,че средствата са общи е оборима и фактите ,който излага в жалбата ,безспорно водили до извода,че заповестите средства не са на длъжника на НАП – „Задгранично строителство“ ООД ,който също е съдружник в гражданското дружество по ЗЗД „ Дълбок път 2019“ , а

на МЕГАИНВЕСТ - ХОЛД" ЕООД , но поради граждански спор между двата съдружника ,се намират в държане на гражданското дружество.

Иска се отмяна на Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С210019-022-0094025/18.12.2023г., издадено от Е. Г. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП В., офис С.. С уточнителна молба подадена до Адм.съд В. , където първоначално е била подадена настоящата жалба до съда / стр.21 от делото / се определя предмета на делото , като се оспорва Решение № 68 / 01.03.2024г на директора на ТД на НАП В. ,тъй като с него изрично / а не мълчаливо/ се потвърждава ПНОМ № № С210019-022-0094025/18.12.2023г,на главен публичен изпълнител при ТД на НАП В., офис С..

В съд.заседание жалбоподателя се представлява от адв. Р. , който поддържа жалба и моли да бъде уважена.

Ответника Директора на ТД на НАП В. , не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

След извършване на задължителното проверка по чл.168 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК ,съдът намира ,че жалбата е допустима ,но неоснователна по същество ,предвид следното :

С жалба вх. № 9502/20.02.2024г по регистъра на ТД на НАП В., подадена от „МЕГАИНВЕСТ - ХОЛД" ЕООД / стр.25 от делото / е обжалвано Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С210019-022-0094025/18.12.2023г., издадено от Е. Г. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП В., офис С.,с аргументи идентични с тези в жалбата пред настоящата инстанция .Иска се от горестоящия орган да се отмени постановлението за налагане на запор и постанови фактическото заличаване на последиците от налагането му.

С Решение № 68 / 01.03.2024г, издадено от директора на ТД на НАП В. е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С210019-022-0094025/18.12.2023г, на директора на ТД на НАП В. ,като основанията за това са наличие на просрочени задължения на „Задгранично Строителство" ООД в размер на 44449.66 лв., която сметка е на „Обединение Дълбок път 2019“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК],в което „Задгранично Строителство“ ООД е съдружник и запорът е бил наложен само до размера на дяловете на „Задгранично Строителство" ООД, които са 50% от всички дялове.Приемайки ,че титуляр на сметка не е жалбоподателя в настоящия процес „МЕГАИНВЕСТ - ХОЛД" ЕООД и че по никакъв начин не се накърняват неговите права и законни интереси е потвърдил оспореното ПНОМ . Неприцизното оформяне на диспозитива в решението на директора на ТД на НАП В. ,не променя волята на органа по приходите ,че жалбата срещу ПНОМ изх. № С210019-022-0094025/18.12.2023г е неоснователна и следва да се отхвърли.

В настоящия казус спор по фактите не е налице. Въпроса ,на който съдът следва да даде отговор е дали запора наложен с процесното постановление № С210019-022-0094025/18.12.2023г действително е върху вещи / пари/ , който не са собственост на длъжника т.е запорирана е чужда движима вещ.

В настоящия случай жалбоподателя не доказва ,че отговаря на изискването въведено с разпоредбата на чл.197 ал.5 от ДОПК ,досежно материално правната легитимация на третото лице ,оспорващо наложената обезпечителна мярка. Съгласно тази разпоредба „ Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се

установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната“ т.е изисква се обективен факт –владение на вещите от трети лица и то към момента на налагане на запора.

Именно този факт подлежи на изследване при разглеждане на спора по същество ,поради което настоящия състав изрично в съдебно заседание от 04.07.2024г е указал на жалбоподателя да ангажира доказателства, за наличие на самостоятелни права върху банковата сметка на „Задгранично строителство“ ООД към момента на налагане на запора, с оглед разпоредбата на чл. 197, ал. 5 от ДОПК.

Видно от самото ПНОМ № № С210019-022-0094025/18.12.2023г,на директора на ТД на НАП В. и доказателствата по административната преписка се установява ,че жалбоподателя „МЕГАИНВЕСТ ХОЛД“ ЕООД не е нито длъжник ,нито трето лице ,което към момента на налагане на запора е бил титуляр на запорираната банкова сметка , с оглед разпоредбата на чл. 197, ал. 5 от ДОПК. Обстоятелството ,кой реално оперира със запорираната сметка е ирелевантно , тъй като по отношение на този вид обезпечение ,правилото на чл.68 от ЗС не важи.

Нещо повече в съд.заседание от 03.10.2024г ,процесуалния представител на жалбоподателя , за да обоснове доказателственото искане за назначаване на експертиза , която да установи, че средствата, които са дяловото им участие в гражданско дружество „Дълбок път 2019“ по тази сметка са изцяло на жалбоподателя , посочва : „... доколкото друга дейност гражданското дружество не е извършвало, участвало е в една обществена поръчка, има едно плащане и видно ще се установи от тази експертиза, че всъщност единствените разпореждания по сметката са извършвани от управителя. Не мога да изискам тази информация, макар и че е наша сметката, тъй като не ми дават достъп до сметката и искат едновременно от двамата управители дори за справка по нея. За всяко едно искане искат да присъстват двамата управители. „Задгранично строителство“ след като свършиха работата с парите, вече имат друг управител. Понякога се е случвало банката да иска персонално пълномощно, независимо, че става въпрос за дружество, тъй като в договора за гражданско дружество е уговорено, че двамата ще се разпореждат едновременно, след направените изменения в него. А управителят на „Задгранично строителство“ се е разпоредил с един стар вариант на договора, в който е посочено, че само „Задгранично строителство“ е водещ партньор и се разпорежда със сметката. Титуляр на сметката е гражданското дружество, ако може така да се каже, сметката е на гражданското дружество „Дълбок път 2019““.

Следователно , не се установява че към момента на налагане на запора , жалбоподателя е имал самостоятелни права върху паричните средства в запорираната банкова сметка и жалбата му срещу ПНОМ№ С210019-022-0094025/18.12.2023г се явява неоснователна.

Изискването на чл.197 ал.5 от ДОПК ,както беше посочено по-горе е третото лице ,което не е длъжник да се легитимира като владеещ вещите към деня на запора.

Видно от събраните доказателства ,за събиране на просрочените задължения на „Задгранично Строителство“ ООД с Постановление изх. № С230019-022-0094025/18.12.2023г. е бил наложен запор върху налични и постъпващи суми по сметка IBAN: [банкова сметка], находища се в ТБ/доставчик на платежни услуги Уникредит Булбанк АД в размер на 44449.66 лв., която сметка е на „Обединение Дълбок път 2019“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК]. Дружеството „Задгранично Строителство“ ООД е съдружник в „Обединение дълбок път 2019" ДЗЗД и запорът е

бил наложен само до размера на дяловете на „Задгранично Строителство“ ООД, които са 50% от всички дялове. Към датата на извършване на справка в Регистър С., както и към дата 21.02.2024г. в справка, която се извлича от регистъра Булстат е посочено, че дяловете на съдружниците в Обединение „Дълбок път 2019“ - „Задгранично Строителство“ ООД и „Мегаинвест Холд“ ЕООД са 50% на 50%. Поради това и публичният изпълнител е наложил заповест до размера на дяловете на „Задгранично Строителство“ ООД, които са 50% от всички дялове, а не както е посочено в договора за създаване на Обединение „Дълбок път 2019“ ДЗЗД, съгласно който дяловете на „Задгранично Строителство“ ООД са 40%, а дяловете на „Мегаинвест - Холд“ ЕООД са 60%.

В случая е наложен заповест върху банкова сметка с титуляр „Обединение Дълбок път 2019“ ДЗЗД, което дружество разполага със самостоятелно право на жалба срещу ПНОМ № С210019-022-0094025/18.12.2023г. на директора на ТД на НАП В. ,в хипотезата на чл.197 ал.5 от ДОПК, което то не е упражнило /няма данни за това по делото /.

Като е достигнал до същия извод органа по приходите е постановил едно правилно решение, което следва да бъде потвърдено, а като последица - жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим от горното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МЕГАИНВЕСТ - ХОЛД" ЕООД с адрес за кореспонденция [населено място], район Л., [улица] ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ц. С. Ц., съдебен адрес в [населено място] 1000, [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. Ф. Р. Р. - член на САК срещу Решение № 68 / 01.03.2024г, издадено от директора на ТД на НАП В. ,с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С210019-022-0094025/18.12.2023г., издадено от Е. Г. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП В., офис С. като неоснователна.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: